

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obdo/2/2014
Identifikačné číslo spisu:	5112242512
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Darina Ličková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:5112242512.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: MONAQ Leasing, a. s., Panská 13, Bratislava, IČO: 35 864 001, zast. Čarnogurský ULC, s. r. o., so sídlom Tvarožkova 5, Bratislava, IČO: 35 975 016, proti žalovanému: Poštová banka, a. s., Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. JUDr. Michalom Luknárom, advokátom, so sídlom Zvolenská 8, 949 11 Nitra, adresa pre doručovanie: Grösslingova 45, 811 09 Bratislava, o návrhu na prerušenie konania a o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 19 Cb 220/2012, na dovolania žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. augusta 2013, č. k. 13 Cob/236/2013-2042, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu o d m i e t a .

Vstup spoločnosti Office-assistance, s. r. o., ako žalovaného 2/ a spoločnosti INVEST - KAPITAL, a. s., ako žalovaného 3/ do dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky popri žalovanom 1/Poštová banka, a. s., n e p r i p ú š ť a .

O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Odôvodnenie

Okresný súd Žilina rozhodol o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia uznesením č. k.19 Cb 220/2012-738 dňa 8. februára 2013. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením dňa 24. apríla 2013, č. k.13Cob/101/2013-1800 tak, že pripustil čiastočné späťvzatie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia žalobcom k výroku III., ktorým sa žalobca domáhal uložiť žalovanému povinnosť zdržať sa akýchkoľvek úkonov vo vzťahu k nehnuteľnosti č. 1 a nehnuteľnostiam č. 2, smerujúcich k uplatneniu nárokov ako oprávneného z notárskej zápisnice z 28. novembra 2005 pod č. N 220/205, Nz 57697/2005, NCRI 57120/2005 a notárskej zápisnice z 31. októbra 2006 č. N 271/2006, Nz 42977/2006, NCRI 42834/2006, spísaných notárkou Agátou Wiegerovou so sídlom Notársky úrad, Lamačská cesta 3, Bratislava a v tejto časti napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a konanie zastavil. Uznesenie súdu prvého stupňa č. k. 19 Cb 220/2012-738 z 8. februára 2013 v ostatných výrokoch zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konania, keď konštatoval, že prvostupňový súd s odkazom na § 83 O. s. p. správne uzavrel, že konaniu v tejto veci nebráni prekážka litispendencie, ale poukázal na argumentáciu žalovaného, vznesenú

až v odvolacom konaní o prekážke podmienky konania -res iudicata, ktorú súd prvého stupňa neskúmal vo vzťahu k uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda z 30. novembra 2012, č. k. 11 Cb/116/2012-223.

Návrhom z 24. mája 2013, doručeným súdu prvého stupňa 27. mája 2013 žalobca navrhol, aby okresný súd prerušil konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v danej veci, a to až do rozhodnutia o podnete žalobcu na podanie mimoriadneho dovolania voči uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11 Cb 116/2012-223 z 30. novembra 2012 dôvodiac, že prekážka rozhodnutej veci nevznikla. Od posúdenia dôvodnosti podnetu na mimoriadne dovolanie môže závisieť otázka posúdenia podmienky konania, t. j. veci právoplatne rozhodnutej.

Okresný súd Žilina konajúc v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu následne uznesením z 10. júna 2013, č. k. 19 Cb 220/2012-1977 ako súd prvého stupňa zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na prerušenie konania aplikoval § 109 ods. 2 písm. c/, § 243f ods. 1 písm. a/ O. s. p., pričom sa oboznámil s podnetom žalobcu, podaným na Generálnu prokuratúru z 18. apríla 2012, zohľadňujúc pritom aj záväzný právny názor odvolacieho súdu, a následne rozhodol o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, keď dospel k názoru, že podanie podnetu na GP SR nepredstavuje naplnenie podmienok prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p.

Následne súd prvého súdu skúmal podmienky konania - litispendenciu a res iudicata.

Prvostupňový súd sa oboznámil s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia, doručeným Okresnému súdu Dunajská Streda (č. l. 629 až 670), ako aj uznesením OS Dunajská Streda č. k. 11 Cb/116/2012-223 z 30. novembra 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2012 a konštatoval, že konaniu OS Žilina vo veci vedenej pod sp. zn. 19 Cb 220/2012 bráni neodstrániteľný nedostatok podmienky konania - prekážka veci rozhodnutej, ktorú predstavuje právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11 Cb/116/2012-223 z 30. novembra 2012. Okresný súd Dunajská Streda týmto uznesením rozhodol o zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia medzi rovnakými účastníkmi konania na základe návrhu na začatie konania, ktorý je svojím obsahom vymedzujúcim predmet konania totožný s návrhom na začatie konania na nariadenie predbežného opatrenia podaným na OS Liptovský Mikuláš dňa 26. novembra 2012 o 07 hod. 42 min. a 8 sekunde (č. l. 37), pričom OS Liptovský Mikuláš v rámci tohto konania pred začatím konania v časti predmetu, týkajúcich sa nehnuteľností, okrem iného zapísaných na LV č. 1217 v k. ú. okresu Žilina postúpil v tejto časti návrh žalobcu Okresnému súdu v Žiline, a preto tomuto konaniu súdu prvého stupňa nebráni prekážka litispendencie. V rámci skúmania podmienky konania - litispendencie sa preto prvostupňový súd obrátil i na Okresný súd Dunajská Streda (č. l. 627). Z reakcie Okresného súdu Dunajská Streda zo 17. januára 2013 vyplýva, že tento neoznámil súdu prvého stupňa (OS Žilina), že vo veci nariadenia predbežného opatrenia už bolo rozhodnuté uznesením č. k. 11 Cb/116/2012-223 dňa 30. novembra 2012. Ďalej prvostupňový súd uviedol, že sa oboznámil už pri svojom prvom rozhodnutí s návrhom žalobcu na rozšírenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 30. novembra 2012 a skonštatoval, že sa netýka časti konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorá bola po jej vylúčení z konania na OS Liptovský Mikuláš postúpená na OS Žilina. Z výzvy OS Dunajská Streda z 19. februára 2013 vo veci sp. zn. 11 Cb/116/2012 (č. l. 1923) vyplýva, že návrh žalobcu na rozšírenie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z 30. novembra 2012 bol OS Dunajská Streda doručený 3. decembra 2012, teda po rozhodnutí o zamietnutí návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia uznesením OS Dunajská Streda č. k. 11 Cb/116/2012-223. Súd prvého stupňa mal preto jednoznačne preukázané a zistené, že OS Dunajská Streda rozhodol o zamietnutí celého návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia uznesením, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2012, teda aj o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania v časti predmetu nehnuteľností, evidovaných na LV č. 1217, k. ú. Žilina, a teda rozhodol v rovnakej veci, aká je prejednávaná pred OS Žilina pod sp. zn. 19 Cb

220/2012. Pretože označené uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2012, predstavuje pri zamietnutí návrhu na nariadenie predbežného opatrenia prekážku veci právoplatne rozsúdenej pre konanie na OS Žilina sp. zn. 19 Cb 220/2012 pri súčasnej absencii zmeny skutkových okolností. Prvostupňový súd poukázal na stanovisko občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 25 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR 3/2011, podľa ktorého: pokiaľ nedôjde ku zmene skutkových okolností, tvorí právoplatné uznesenie, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia, prekážku veci právoplatne rozsúdenej (§ 159 ods. 3 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 1 O. s. p.). Z tohto dôvodu súd prvého stupňa v zmysle § 104 ods. 1 veta prvá O. s. p. rozhodol o zastavení konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie žalobca z dôvodu, že postupom prvostupňového súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Nesúhlasil s postupom súdu prvého stupňa, ktorý zamietol návrh na prerušenie konania. Poukázal na to, že podal podnet na mimoriadne dovolanie z dôvodu, že OS Dunajská Streda sa nezaoberal podmienkami konania a neskúmal ani existenciu prekážky litispendencie.

K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu v medziach § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnuté uznesenie Okresného súdu Žilina č. k. 19 Cb220/2012-1977 z 10. júna 2013 potvrdil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že sa s odôvodnením a dôvodmi tohto napadnutého uznesenia v plnom rozsahu stotožňuje a naň odkazuje za aplikácie § 219 ods. 2 O. s. p. Z tohto dôvodu nie je žiaduce a ani potrebné, aby odvolací súd v dôvodoch svojho rozhodnutia zopakoval tie isté zistenia a právne zhodnotenia, ktoré sú už obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí okresného súdu a má za postačujúce, pokiaľ sa za aplikácie § 219 ods. 2 O. s. p. k odvolacím dôvodom žalobcu len zvýrazní vecná správnosť napadnutého uznesenia. Tento postup odôvodnil odvolací súd ako v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 350/09 z 8. októbra 2009 a taktiež poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, podľa ktorého.. “ak odvolací súd potvrdí rozhodnutie súdu prvého stupňa, v zásade sa môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho stupňa.“

Odvolací súd nepovažoval za relevantný odvolací dôvod žalobcu o nedostatočnom odôvodnení výrokovej časti I. napadnutého uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcu na prerušenie konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, keďže súd prvého stupňa stručne a jasne vysvetlil závery, na základe ktorých mal za to, že nie sú splnené podmienky na prerušenie konania o podanom návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia s poukazom na § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Podnet na podanie mimoriadneho dovolania zo strany žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11 Cb 116/2012-223 z 30. novembra 2012 nie je konaním, ktoré prebieha a v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre dané konanie tak, ako to vyžaduje § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Súd prvého stupňa preto správne konštatoval, že momentálne neprebíha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá by mala mať význam pre rozhodnutie v tejto veci, čím nebola splnená podmienka základná zákonná podmienka na prerušenie konania. Odvolací súd zdôraznil, že návrh žalobcu na prerušenie konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia je v rozpore so zmyslom a účelom procesno-právneho inštitútu predbežného opatrenia, u ktorého za splnenia zákonných podmienok sa má poskytnúť rýchla, účinná a dočasná ochrana. Odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 57/2011 podľa ktorého.. “prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. závisí od úvahy súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Ak súd konanie podľa uvedeného zákonného ustanovenia nepreruší, neodníme účastníkovi možnosť konať pred súdom podľa § 237 písm. f/ O. s. p.“ V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 3/2000 z 21. júna 2000 tento vyslovil, že ani samotné prebiehajúce dovolacie konanie nie je zákonnou

prekážkou postupu konania, pretože prekážky postupu konania sú taxatívne vymedzené v § 107 až § 111 O. s. p.

Tento výrokovej časti napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa zodpovedá i odôvodnenie, ktoré má atribúty v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd ďalej konštatoval, že nebol relevantný ani ďalší odvolací dôvod žalobcu k okresným súdom zistenému neodstrániteľnému nedostatku podmienky konania, spočívajúcemu v prekážke právoplatne rozhodnutej veci s ohľadom na § 159 ods. 3 O. s. p. a právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11 Cb 116/2012-223 z 30. novembra 2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22. decembra 2012, a to s poukazom na ust. § 154 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 O. s. p.

Odvolací súd opätovne poukázal na podanie návrhov zo strany žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia, zdôraznil všetky rozhodujúce skutočnosti - t. j., kedy došli žalobcove návrhy na okresné sudy v Liptovskom Mikuláši, Žiline a Dunajskej Strede a následne skonštatoval, že súd prvého stupňa neodstrániteľnú podmienku konania - prekážku veci právoplatne rozhodnutej správne ustálil a následne vo veci právne správne rozhodol.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, že o nich rozhodne súd prvého stupňa.

Proti tomuto uzneseniu podal dovolanie žalobca 25. septembra 2013 a podaním zo 4. októbra 2013 doplnil svoje dovolanie, ako aj navrhol vstup ďalších účastníkov do dovolacieho konania.

V dovolaní, došlom na súd prvého stupňa 27. septembra 2013, žalobca uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Ďalej namietal dôvod zastavenia konania o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia z dôvodu res iudicata. Tento záver vzhľadom na okolnosti prejednávaneho prípadu nie je možné aplikovať, nejde o „nové“ konanie, ale o paralelne podané návrhy na nariadenie predbežného opatrenia. Žalobcu sa riadil snahou o procesnú opatrnosť a z prehľadu postupu a rozhodnutí jednotlivých súdov je zrejmé, že sa sudy nevysporiadali s daným stavom jednotne. Za takejto situácie došlo ku kolízii existencie prekážky litispendencie s prekážkou res iudicata. Občiansky súdny poriadok a procesná teória považuje obe prekážky za neodstrániteľné vady konania a nerobí medzi nimi rozdiel.

Žalobca preto trvá na tom, že prekážka litispendencie pri uznesení Okresného súdu Dunajská streda bráni tomu, aby sa z tohto uznesenia odvodzovali účinky res iudicata. Takéto nesprávne vyhodnotenie procesných podmienok pre zastavenie konania má za následok odňatie možnosti konať pred súdom, a preto žalobca požiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca podaním, došlým súdu prvého stupňa 7. októbra 2013, doplnil svoje dovolanie a zároveň podal návrh na vstup ďalších účastníkov.

1) Žalobca uzavrel so žalovaným: a) prvú zmluvu o úvere č. 023/05/550088 dňa 28. novembra 2005, b) dňa 31. októbra 2006 druhú zmluvu o úvere č. 021/06/0550088.

V konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9 Cb/232/2012 uznesením z 12. decembra 2012 bolo návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia -zdržať sa akýchkoľvek úkonov smerujúcich k výkonu záložných práv, pôvodne zabezpečujúcich pohľadávku z prvej a druhej úverovej zmluvy o úvere, vyhovené. Rozhodnutie prvostupňového súdu bolo potvrdené aj Krajským súdom v Žiline 19. februára 2013, sp. zn. 13 Cob/16/2013.

Žalobcovi bolo dňa 10. septembra 2013 oznámenie žalovaného o postúpení pohľadávky z 5. septembra 2013 Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená 28. augusta 2013 medzi žalovaným (postupcom) a spoločnosťou Office - assistance, s. r. o., Hattalova 12/C, Bratislava (postupník). Postupník ako

navrhovateľ dražby uzatvoril 6. septembra 2013 Zmluvu o výkone dobrovoľnej dražby s dražobníkom a. s. INVEST -KAPITAL, Hattalova 12/C, Bratislava, a preto navrhol, aby konajúci súd uznesením pripustil vstup spoločnosti Office - assistance, s. r. o., ako žalovaného 2/ a spoločnosti INVEST -KAPITAL, a. s., ako žalovaného 3/ do dovolacieho konania.

Žalovaný sa písomne vyjadril k dovolaniu žalobcu, ako aj k jeho návrhu na vstup ďalších účastníkov a uviedol:

1. vyjadrenie k návrhu na vstup ďalších účastníkov - podľa § 243c O. s. p. "pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 však pre konanie na dovolacom súde neplatia".

Žalovaný postúpil pohľadávku z úverovej zmluvy č. 021/06/550088 v znení neskorších dodatkov na spoločnosť Office - assistance, s. r. o., na Základe zmluvy o postúpení pohľadávok 28. augusta 2013, kedy postúpenie pohľadávky nadobudlo účinnosť.

Žalobca podal dovolanie na súde prvého stupňa 27. septembra 2013, čím bolo začaté dovolacie konanie. K postúpeniu pohľadávky preto došlo pred začatím konania na dovolacom súde, v dôsledku čoho nie je možné návrhu žalobcu na vstup spoločnosti Office - assistance, s. r. o., do konania podľa § 92 ods. 2 a 3 O. s. p. vyhovieť. Vstup tejto spoločnosti do konania nemožno s poukazom na § 243c O. s. p. pripustiť ani podľa § 92 ods. 1 O. s. p. To platí aj o návrhu žalobcu na vstup spoločnosti INVEST -KAPITAL, a. s.

II. Dovolanie žalobcu smeruje voči právoplatnému uzneseniu. Právoplatnosťou napadnutého uznesenia bolo skončené konanie o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia. Podľa § 154 ods. 1 O. s. p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Pri aplikácii § 154 ods. 1 a § 167 ods. 2 O. s. p. treba pokladať za rozhodujúci stav v čase vydania preskúmaného rozhodnutia, pričom k novým skutočnostiam, ktoré vznikli po vyhlásení rozhodnutia u žalovaného, treba prihliadať, ak by tieto nové skutočnosti mohli mať vplyv na posúdenie správnosti rozhodnutia v čase rozhodnutia súdu. Žalovaný má za to, že postúpenie pohľadávky nastalo po vydaní a nadobudnutí právoplatnosti napadnutého uznesenia a táto skutočnosť nemá vplyv na posúdenie správnosti napadnutého uznesenia v čase rozhodnutia súdu. Preto navrhol, aby dovolací súd zamietol dovolanie žalobcu a zamietol aj návrh žalobcu na vstup žalovaných Office - assistance, s. r. o. a INVEST -KAPITAL, a. s.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 240 ods. 1 O. s. p.) a má náležitosti vyžadované ustanovením § 241 O. s. p., skúmal, či v predmetnej veci je dovolanie prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovoláním je napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia.

V ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. je stanovené, kedy je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu súdu vydané vo forme uznesenia. V predmetnej veci však nejde o uznesenie súdu prvého stupňa, ktoré by bolo možné napadnúť dovolaním, keďže nespĺňa podmienky prípustnosti dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p.

Zákon - Občiansky súdny poriadok v ust. § 239 ods. 3 O. s. p. výslovne nepripúšťa dovolanie proti uzneseniu, ak ide o uznesenie o predbežnom opatrení.

Podľa ust. § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolací súd pri svojej preskúmvacej činnosti prihliada z úradnej povinnosti na vady uvedené v § 237 O. s. p. bez ohľadu na to, či dovolateľ v dovolaní tieto vady namietal (§ 242 O. s. p.) Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. možno podať dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, keďže zistenie niektorej z taxatívne uvedených väd v § 237 O. s. p. má za následok tzv. zmätočnosť rozhodnutia.

Dovolací súd preto preskúmal uznesenie odvolacieho súdu, či nevykazuje vady uvedené v § 237 O. s. p. a konštatoval, že napadnuté uznesenia nižších stupňov súdov netrpia vadami uvedenými v § 237 písm. a/, b/, c/, e/ a g/ O. s. p. a tieto vady dovolateľ ani nenamietal.

Žalobca - dovolateľ namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, keď súdy nesprávne posúdili jednu z podmienok konania -res iudicata, pričom podľa jeho názoru došlo k litispendencii.

Podľa ust. § 103 O. s. p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie - § 83 O. s. p. Toto ustanovenie vyjadruje prekážku začatia iného súdneho konania - litispendenciu, ktorá bráni tomu, aby prebiehalo na súde iné súdne konanie v tej istej veci. Litispendencia je procesnou prekážkou konania, ktorú musí súd odstrániť, a to zastavením konania (§104 ods. 1 O. s. p.). Spravidla tak urobí, t. j. zastaví konanie o návrhu, ktorý bol podaný neskôr. Zastavením jedného z konaní je prekážka litispendencie odstránená. K jej odstráneniu dochádza vždy, ak je konanie zastavené, a to bez zreteľa na dôvod jeho zastavenia. Prekážka litispendencie je však prekážkou odstrániteľnou. Pri posudzovaní, či ide o prekážku litispendencie v prípade, ak bol vo veci podaný návrh na obnovu konania alebo dovolanie, bude rozhodujúce, či v čase posudzovania tejto prekážky prebieha konanie v tej istej veci. V prípade dovolania, prekážka litispendencie nastáva až po tom, čo súd právoplatne zruší rozhodnutie napadnuté dovolaním. Do tejto doby konaniu bráni prekážka res iudicata, t. j. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (§ 159 ods. 3 v spojení s ust. § 167 ods. 2 O. s. p.).

Dovolací súd vychádzajúc z uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11Cb/116/2012-223 z 30. novembra 2012 zistil, že týmto rozhodnutím bol návrh žalobcu -dovolateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietnutý, keďže Okresný súd Dunajská Streda pri rozhodovaní o návrhu žalobcu na nariadenie predbežného opatrenia nemal čo do základu nároku za preukázané, či je daný. Túto okolnosť považoval za okolnosť zásadného významu pri rozhodovaní o nariadení predbežného opatrenia.

Dovolací súd preto považuje postup súdu prvého stupňa, ako aj odvolacieho súdu, za právne a vecne správny, keď súd prvého stupňa v súlade s Občianskym súdnym poriadkom konanie pre prekážku res iudicata zastavil.

Z tohto dôvodu danej veci nedošlo ani k porušeniu § 237 písm. d/ a písm. f/ O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konštatoval, že uznesenia súdov nižších stupňov netrpia vadami uvedenými v § 237 písm. d/ a písm. f/ O. s. p., a preto prípustnosť dovolania nie je možné odvodiť ani z ust. § 237 O. s. p.

Dovolací súd preto dovolanie žalobcu podľa ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol, pretože dovolanie žalobcu smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Žalobca spolu s doplnením dôvodov dovolania podal aj návrh na vstup ďalších účastníkov a uznesením pripustil vstup spoločnosti Office - assistance, s. r. o., ako odporcu 2/ a spoločnosti INVEST - KAPITAL, a. s., ako odporcu 3/ do dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky popri odporcovi 1/Poštová banka, a. s.

Podľa ust. § 92 ods. 1 O. s. p. na návrh účastníka môže súd pripustiť, aby do konania vstúpil ďalší účastník. Súhlas toho, kto má takto do konania vstúpiť, je potrebný, ak má vystupovať na strane navrhovateľa.

Dovolací súd z návrhu žalobcu na pristúpenie žalovaného 2/ a 3/ konštatoval, že žalobca označil ďalšie dva subjekty ako účastníkov konania na strane žalovaného, toto označenie však nespĺňa náležitosti vyžadované podľa § 79 ods. 1 O. s. p. (ich presné označenie a uvedenie, čoho sa voči ním domáha). Táto vada je odstrániteľnou, ale vzhľadom na to, že súd v prípade neodstrániteľného nedostatku podmienky konania (res iudicata) nemôže v konaní pokračovať, preto ani nemôže vyzvať žalobcu na doplnenie, resp. odstránenie vady návrhu na pripustenie vstupu ním označených subjektov za účastníkov konania na strane žalovaného v takto (vadne) začatom konaní, a to pripustením vstupu ďalších účastníkov (§ 92 ods. 1 O. s. p.), nemôže ani dôjsť k zámene účastníkov (§ 92 ods. 4 O. s. p.). /Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, publikované v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky pod č. R 45/2003/.

Teda súd nepripustí pristúpenie ďalšieho účastníka do konania (§ 92 ods. 1 O. s. p.), ak by tým vo vzťahu k pristúpenému účastníkovi založil prekážku vecí rozhodnutej (§ 159 ods. 3 O. s. p.).

Dovolací ďalej poukazuje na ust. § 243c O. s. p., podľa ktorého pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 ods. 1 a 4 a § 95 O. s. p. však pre konanie na dovolacom súde neplatia.

Dovolací súd rešpektujúc vyššie citované ust. § 243c O. s. p., ktoré vylučuje použitie § 92 ods. 1 a 4 O. s. p. v dovolacom konaní, rozhodol o návrhu žalobcu o pripustenie vstupu spoločnosti Office - assistance, s. r. o. a INVEST - KAPITAL, a. s. ako účastníkov konania na strane žalovaného Poštová banka, a. s. tak, že žalobcovmu návrhu nevyhovel a nepripustil vstup vyššie uvedených spoločností do konania na strane žalovaného.

Vzhľadom na to, že odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania a uložil súdu prvého stupňa o nich rozhodnúť, dovolací súd v zmysle ust. § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ust. § 224 O. s. p. rozhodol, že prvostupňový súd rozhodne aj o trovách dovolacieho konania.

Toto uznesenie prijal dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednoglasne (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.